

[Dagmar Mørk Jensen]

ved lovens vedtagelse, eller i hvert fald da krigssejlerne i allieret tjeneste kom med.

Sådan gik det imidlertid ikke, og derfor kom beslutningsforslaget fra SF frem. Det er da korrekt, at vi, der har været interesserede i det forslag, for så vidt var ligeglade med formaliteterne, hvis bare vi var sikre på, at indholdet var i orden.

Så kommer efter nogen tøven Erstatningsrådets udtalelse om, at man nu faktisk godt kan klare sagen med dispensation. Jeg må erkende, at for mig tæller overlæge Poul Thygesens bedømmelse i denne sag mere. Overlæge Poul Thygesen er fuldstændig sikker på, at det for at få disse personer med er nødvendigt at lave en lovændring, og jeg vil gerne føje til, at ydermere er det absolut nødvendigt af hensyn til enkerne. Dér er jeg blevet stillet over for spørgsmålet, om det nu er så væsentligt, og jeg kan dertil svare, at jeg i hvert fald taler med 41 års erfaring for, hvad det vil sige at være gift med en person, der har været udsat for de lidelser.

Derfor vil jeg gerne bruge anledningen til på samtlige impliceredes vegne at rette en dybtfølt tak til overlæge Poul Thygesen, der har skabt et grundlag for den erstatningslov, som man med rette kan kalde verdens bedste. Ved at vedtage dette ændringsforslag undgår vi enhver tvivl om, at vi får rettet skønhedsfejlene ved denne lov.

Knud Damgaard (S):

Ja, det kan vel ikke være anderledes, end det er. Af den generation, som oplevede besættelsen og modstandskampen i moden alder, er der ikke mange tilbage, og derfor oplever man jo også, at der gøres forsøg på at hægte mere og mere på den erstatningslov, der blev gennemført til fordel for den egentlige frihedskamps ofre.

Jeg skal ikke tage meget af Tingets tid, men blot sige, at Erstatningsrådet, som også er rundet af frihedskampens folk, var meget skeptisk over for dette forslag om Shanghai-søfolkene. Det var man af flere grunde, først og fremmest fordi det, som kunne komme nærmest en undskyldning for at drage dem ind under erstatningsloven, var at sammenligne det med ophold i koncentrationslejre. Men de af os, der har set følgerne for mennesker, der har været i koncentrationslejre,

havde ikke forestillingsevne til at sammenligne de to ting.

I Erstatningsrådet var vi naturligvis loyale og søgte at leve op til det, ministeren bad os om, nemlig at pege på metoder til at drage Shanghai-søfolkene ind under loven, men jeg er nødt til at føje til – og her kan jeg referere til, hvad hr. Helge Adam Møller sagde – at det er fastslået med meget stor tydelighed i Erstatningsrådets skrivelse, at dette er urimeligt over for de hundreder af stærkt belastede modstandsfolk, der manglede nogle få dage i at kunne leve op til erstatningslovens krav. For mig er der i dette med at drage Shanghai-søfolkene ind ikke nogen modstand imod, at nogle, der måske fortjener det, kunne få erstatning, men det er klart for alle dem, der har arbejdet med dette her, at den foreløbige erstatning, der gik til alle Shanghai-søfolkene – så vidt jeg erindrer, var det noget med 10.000 kr. – gik over en helt anden konto, gik over et helt andet ministerium end det, der er tale om her.

Når jeg er nødt til at stemme imod § 1 b, og når jeg er nødt til at markere, at jeg stemmer imod lovforslaget som helhed, er det ikke for at ødelægge noget for nogle, som på en eller anden måde kunne trænge til støtte, men det er, fordi det er en hån mod alle de modstandsfolk, der i riget løftede en opgave, som var tungt belastende, men som, fordi de manglede 14 dage eller 3 uger i et helt års belastende modstandsarbejde, ikke kunne hjælpes. Og jeg spørger mig selv: når vi kommer længere væk fra besættelsestiden, hvilke nye områder vil man så pege på? Jeg kan ikke vide det, men jeg er sikker på, at der nok skal komme flere lige så urimelige forslag.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det skal kun være den korte bemærkning, at jeg har drøftet dette forslag i stort set, tror jeg, alle de organisationer, der findes af gamle fanger og modstandsfolk, og der er ikke én eneste, der opfatter dette her som en hån mod dem, tværtimod. I øvrigt vil jeg gerne minde om, at fristen på de 12 måneder – jeg havde ikke noget imod, at den var kortere – er ens for alle.

Tommy Dinesen (SF):